

en Skuffelse. Jeg kan i Grunden ikke indse, hvilken Glæde Folk kunne have af at lade deres Børn underkaste sig denne Eksamen, som ingen Retsvirkning har, og som ikke giver Adgang til nogen Stilling. Det kan godt være, at denne Mellemskoleeksamen vil blive noget lignende som den gamle Børnerskoleeksamen, som vi i sin Tid fik indrettet, men som ingen vilde underkaste sig, da den ingen Retsvirkning havde. Og jeg tror, at denne Mellemskoleundervisning vil kunne gennemføres for langt flere Elever for de samme Penge, end det vil kunne blive Tilfældet gennem Statsskolen. Vi have set, at mange Byer have ændret deres Undervisningsplan og indført Mellemskoleundervisning, og det er sikkert, at Kommuneskolerne langt billigere kunne føre Eleverne frem til det Maal, som Mellemskolen kræver. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil kunne gøres for $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af, hvad det samme Antal Elever koster for Statsskolen. Derfor synes jeg, det var værd at overveje, om man ikke skulde indskrænke Optagelsen af de mange Elever i Statsskolerne og i Stedet for anvende de Penge, der kunde spares, til at støtte de Kommuner, der gennemføre kommunale Mellemskoler. Pengene vilde da komme mange flere til gode, end det kan ske gennem de enkelte Statsskoler omkring i Landet, og man vilde yde en velkommen Støtte til mange Kommuner, særlig Købstadkommuner, der nu bringe store Ofre paa deres kommunale Skolevæsen. Af disse Grunde er dette Samraad blevet afholdt, og det skal interessere mig at høre, hvad Ministeren har at sige dertil. Jeg vil haabe, at vi kunne gaa frem i den Retning, saaledes at vi støttede de Kommuner, der virkelig vise Lyst og Interesse og Offervillighed for deres kommunale Skolevæsen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Udvalget har ikke tiltraadt et Forslag om en Rejseunderstøttelse paa 1,000 Kr. Den paa-tænkte Rejse skulde ikke foretages i nogen særlig Mission, ikke til Deltagelse i Kongres eller lignende, saa særlige Motiver kunne ganske vist ikke paaberaabes. Det drejer sig om en Videnskabsmand, der ønsker at foretage en Rejse, der ventelig vil bringe Udbytte for dansk Videnskab. Men Rejsen skulde være lang, og som Rejseunderstøttelse ønskedes derfor 1,000 Kr. Det er mere, end jeg kan yde som enkelt Portion af det beskedne Beløb, der staar til min Disposition, beskedent i Forhold

til det overvældende Antal Ansøgere, der melde sig om Understøttelse af denne Konto. Jeg prøvede saa, om Rigsdagen ikke vilde tage dette Beløb paa sin Kappe. Det er man ikke gaaet ind paa, og jeg vil saa være henvist til at yde Andrageren en Portion af den sædvanlige Størrelse, saafremt han paa anden Vis kan faa ordnet sin Rejse.

Et Mindretal foreslaar at forhøje Understøttelsen til saadanne, som i en ældre Alder have bestemt sig for Studeringer. Naturligvis kan det være det behageligste for Ministeren altid at have rigeligt af den Slags Bevillinger. Paa Kontoen for Rejseunderstøttelser, som jeg nys nævnte, kunde jeg f. Eks. mageligt bruge 3 Gange saa meget, som jeg har. Det var naturligvis behageligt nok for Ministeren, om man havde det, i Stedet for, at nu de $\frac{3}{4}$ af Ansøgerne intet faa og saa gaa og føle sig forurettede og vel sagtens ogsaa lette deres Hjerte ved at skælde Ministeren ud. Det var saaledes behageligt nok, om den Slags Konti forhøjedes, men man kan jo ikke alene gaa efter dette. Og hvad nu den her omtalte Konto angaar, tror jeg, den kan passe, som den er. Vi have kunnet give dem, der efter vort Skøn og efter alt foreliggende opfyldte Betingelserne for at faa Andel i denne Understøttelse. Der kommer nu her ogsaa det til, at jeg tror ikke, at Staten just ligefrem skal lokke Folk til at begynde paa Studeringerne i en ældre Alder. Der er blandt Ansøgerne altid nogle, om hvem det saa temmelig sikkert kan siges, at de gjorde bedst i at blive ved det, de nu en Gang have taget fat paa, ligesom der ikke er faa, som i en ældre Alder have begyndt at studere og virkelig ogsaa have gennemført det, men som bagefter kun have haft Grund til at fortryde det, og som sikkert havde staaet sig ved at blive ved Landbruget eller deres Haandværk, eller hvad de nu havde før af Arbejde. Dette har jeg haft adskillig Lejlighed til at lægge Mærke til indenfor Teologernes Kredts, og der er vel ogsaa Sidestykker dertil i de andre Kredse. Men vi have i Ministeriet i hvert Fald ikke Følelsen af at have maattet nægtet Understøttelse af Mangel paa Midler til saadanne Andragerere, som burde komme i Betragtning, og jeg har derfor ikke rejst Krav paa denne Kontos Forhøjelse.

Dernæst er der af et Mindretal stillet Ændringsforslag om, at Akademisk Skytteforening ikke maa faa sine sædvanlige 400 Kr. til Skydning, men skal bruge disse Penge til Gymnastik. Dette Spørgs-